

[Justitsministeren]

bedsmænd fra Udenrigsministeriet og Justitsministeriet i dette øjeblik er i Budapest med henblik på at forhandle en sådan ordning.

Vi vil følge sagen op, når der i næste uge er EF-ministermøde i Paris, hvor vi inden for rammerne af den konsultationsprocedure, som de 12 EF-ministre med ansvar for emigrations-spørgsmål har aftalt ved ændringer på visumområdet, vil orientere om Danmarks beslutning om at ophæve visumpligten for indehavere af ungarske diplomat- og tjenestepas.

Samtidig vil jeg også nævne, at Danmark opfatter dette som et første skridt på vejen hen imod en fuldstændig ophævelse af visumpligten over for Ungarn, og at Danmark nøje vil følge udviklingen i Østeuropa med henblik på at vurdere, om der er mulighed for at foretage tilsvarende lempelser eller ophævelse af visumpligten over for andre reformvenlige lande.

Jeg har på den baggrund umiddelbart svært ved at forstå, at regeringens initiativer på visumområdet direkte skulle være i strid med de tilkendegivelser, som kom i forbindelse med debatten her i Folketinget den 26. oktober 1989.

Når det er sagt, er jeg dog glad for, at Folketinget får en lejlighed til mere specifikt at drøfte visumpolitikken over for Østeuropa. De seneste måneders meget glædelige udvikling i Østeuropa har givet anledning til mange forskellige politiske udtalelser omkring lempelser på visumområdet, og behandlingen af det forslag, som her er fremsat af Socialdemokratiet, giver mig en mulighed for at sætte nogle ting på plads.

Først og fremmest vil jeg gerne understrege, at regeringen er enig med forslagsstillerne i, at en lempelse af visumpolitikken over for de østeuropæiske lande kan være et vigtigt politisk signal og en anerkendelse af de reformbestræbelser, som i øjeblikket pågår i de fleste østeuropæiske lande.

Jeg mener, at det ved tilrettelæggelsen af den fremtidige visumpolitik er vigtigt ikke at betragte de østeuropæiske lande under ét. Derfor er jeg noget overrasket over, at beslutningsforslaget ikke i højere grad sonderer mellem på den ene side lande, hvor reformbestræbelserne er meget langt fremme, og på den anden side lande, som endnu kun har taget de første spæde, men dog lovende skridt, eller hvor der ikke synes at være reformbestræbelser overhovedet.

Hvis visumpolitikken skal være et brugbart signal udadtil, er det vigtigt, at liberalisering af vore visumregler bliver anvendt som en slags skulderklap til de lande, som har haft en positiv udvikling. Regeringen vil nøje følge udviklingen i Østeuropa med henblik på at vurdere, hvilke mere konkrete signaler der kan udsendes på visumområdet.

Det hele er jo meget nyt. Næsten hver time-nyhedsudsendelse i radioen har i den seneste tid bragt nye overraskende, men samtidig også glædelige eksempler på en positiv udvikling i Østeuropa, senest i DDR og Tjekkosllovakiet. Man må passe på – og det mener jeg så er den anden side af sagen – at vi ikke pludselig bliver grebet af en rus og fuldstændig skifter politik på et så vigtigt område som visumområdet fra den ene dag til den anden. Det vil ganske enkelt ikke være forsvarligt.

Visumpligt, der som bekendt er udlændingelovens udgangspunkt, kan være begrundet dels i sikkerhedsmæssige hensyn og dels i immigrationsmæssige hensyn. Over for de østeuropæiske lande har visumpligten navnlig været begrundet i de sikkerhedsmæssige hensyn. Dog har udslaget for genindførelsen af visumpligten over for Rumænien og Bulgarien været immigrationsmæssige hensyn, og det vil jeg godt vende tilbage til.

Med hensyn til de sikkerhedsmæssige aspekter er udviklingen i Østeuropa som nævnt så ny, at det endnu er for tidligt at sige noget om, hvorvidt Danmark kan give afkald på den mulighed, som visumpligten indebærer til at foretage en sikkerhedsmæssig vurdering af personer, som ønsker at rejse til Danmark. Vi må være sikre på, at åbningen mod Vest omfatter alle niveauer – også f.eks. de østeuropæiske sikkerhedstjenesters virksomhed her i landet. Men det er da helt klart regeringens håb, at der også på det punkt hurtigt viser sig en sådan positiv udvikling, at det sikkerhedsmæssige hensyn mister sin betydning som begrundelse for at opretholde visumpligten. Derfor vil vi, som jeg var inde på før, nøje følge udviklingen på dette område.

Jeg vil også understrege, at den omstændighed, at der er visumpligt af sikkerhedsmæssige grunde, ikke betyder, at der slet ikke kommer personer fra de pågældende østeuropæiske lande til Danmark. Realiteten er, at der hvert år gives et meget stort antal viseringer til Dan-